

GEORGIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
GÉORGIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
GEORGIANO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 3 May 2005 (morning)

Mardi 3 mai 2005 (matin)

Martes 3 de mayo de 2005 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

კომენტარი გაუკეთეთ ერთ-ერთ ნაწევებს:

1 (ა)

ის მოდიოდა ლალი, თამამი, და რაღაც სიცვლქე აშკარად ჩაეხვია გულში – მწვანე თვალები ისე უბზინავდა. დათოვლილ გორაკზე ადიოდა ტერეზა, ოდნავ წინგადახრილი, ცალი ხელით დოინჯი შემოეყარა, მეორეს კი ლამაზად არწევდა ყოველი მოხდენილი ნაბიჯისთანავე. გრძელი ქურქი ეცვა, დიდი, მამისეული ტლანქი ჩექმები და მაინც ისე მოხდენილად, ისეთი რწევით ამოდიოდა... სქელი თავსაფარი მაგრად გაენასკვა ყელზე, ტუჩებმოკუმული, ღიმილს ძლივსძლივობით იკავებდა და პაწია ფოსო ჯიუტად აჩნდა მხოლოდ ცალ, სუსხით ნაზად შეფერილ ლოყაზე, თხელი, ფაქიზი ნესტოები სიცივეში თითქოს უთრთოდა.

5

ტერეზა ამოდიოდა გორაკზე, ტერეზა, თავით-ფეხამდე ქალი, ლალი, თავნება და ქალშრობით მაინც ტანსაცმლიანად გაუღენთილი, უცნაური, ახირებული მოძრაობები თითქოს აშიშვლებდნენ გაოგნებული მამაკაცების თვალში და უუროგორ სძულდათ ყველაფერი, რაც კი ტერეზას იმ სუსხიან დილით ეცვა. ქალი ამოდიოდა თოვლში, ახალგაზრდა, ბედნიერი ქვრივი, და არაფრისა დარდი არა ჰქონდა, მოაბიჯებდა. ის გორაკი რომ ამოიარა, შედგა, უნებურად წრე შემოარტყეს, ტერეზამ კი თავსაფარი შეიხსნა, ქურქი მოიღვდა, ჩექმიანი ფეხი ღონივრად დაჰკრა თოვლზე და ხელი შემართა. გაოცებულნი უმხერდნენ, ტერეზამ კი ფეხები აათამაშა თოვლზე, შეჩერდა და... თეძოზე დაირტყა ხელი. მერე შებრუნდა, მხარი ლოყამდე აზიდა, ხელები განზე გაშალა, ფეხის წვერებზე აიწია და, უეცრად მკერდზე ხელებმისუტებული, ადგილზე გაქვავდა. და სანამ გაოცებული ლამაზ-ქალაქელები დაჭყეტილ თვალებს დაახამხამებდნენ, ტერეზა ოდნავ, მსუბუქად შეხტა და ყველანი ერთად მიხედნენ – ცეკვავდა ქალი. ტერეზა ცეკვავდა პირველ თოვლზე რომელიღაც უცნობ, სახელდახელოდ გამოგონილ ცეკვას, გრძელი თმა უფრიალებდა, უცახცახებდა მხრები, ერთიანადაც ცახცახებდა და გამწარებული იღიმებოდა ცეკვისას თვალდახუჭული ქალი და ირგვლივ – თოვდა... დიდი ჩექმებით ტკეპნიდა თოვლს აცეკვებული ქალი – ტერეზა და ის არნახული ხელების ქნევა თუ სხვას სასაცილოს გახდიდა, ტერეზას უცნაური, ყოველის მომრევი სისასტიკით ამშვენებდა, ქალი ცეკვავდა მათ თვალწინ, წრეში, გამაღიზიანებელი, ჩასაქოლი და მაინც თითს ვინ დააკარებდა – ყველას უყვარდა, და სძულდათ კიდევ – ცეკვისას ისე უცნაურად ამაღლებული და მიუწვდომელი, ის კი შეჩერდა, ოდნავ უკან გადაიხარა, მოქანცულმა, მარცხენა ხელი თითქოს ძლივს ასწია, გრძელი, მოქნილი, წვეტიანი თითები დომენიკოსკენ გაიშვირა და იმისთვის ზედაც არ შეუხედავს, სიჩუმეში ხალხს იმ თავისი ლამაზი, დაბალი ხმით ასე უთხრა:

10

15

20

25

30

ეს ბიჭი მომწონს...

*გურამ დოჩანაშვილი
„სამოსელი პირველი“
1978*

- იმსჯელოთ ქალის სახეზე მოცემულ ნაწევებში;
- იმსჯელოთ, როგორ ხატავს ავტორი ხალხის ემოციურ განწყობას, მის რეაქციას;
- იმსჯელოთ, რა მხატვრულ ფუნქციას ასრულებს ამ ეპიზოდში თოვლიანი პეიზაჟი;
- იმსჯელოთ, რა როლს ასრულებს ავტორის თხრობის სტილი ამ მონაკვეთის გააზრებაში.

1 (ბ)

დავტოვე სოფელი,
 მყუდრო სამყოფელი,
 ქვიტკირის მარნები
 და კატის კნუტები – სიმინდის ყანა!
 5 ჰა! კინტოს პროფილი,
 საეჭვო ტარნები,
 და დავიკუნტები
 ქალაქის ქუჩებში მე – სალახანა.

ტირილი, ტირილი, ტირილი ბევრი!
 10 ბზის განიავება, კალო და კევრი
 და სოფლის სიწმინდე, მართალი ბათმანი,
 როცა მე ქალაქში მაწუხებს, მახელებს,
 ყველა ყელსახვევი, შავი ხელთათმანი.

იქნებ ჩვენ თბილისი ხვალ ყველამ დავტოვოთ!
 15 მინდა დღეს მივწერო დედას უსათუოდ,
 იმდეროს მამასთან ის ნანა ტკბილი,
 როცა გაიხარა, რომ მე მეჭრებოდა პირველი კბილი;

როცა მე ქურდები მეგობრად მრაცხავენ,
 სოფელში ვენახი გახდა მოსარწყავი
 20 და ვაზის ფოთლებზე ისე გაღურჯდება იქ შაბიამანი,
 ვით თვალის უპე – როცა მე არ მახურავს ღამეში საბანი.

დედა! ინახულე
 შენ წმინდა ხახული!
 წადი ფეხშიშველი,
 25 ქალაქში დაკარგულ შვილისთვის ღამე გაათიე,
 ღმერთო! აპატიე –
 მე თუ ვერ მიშველი,
 დედას, რომ დაგინთოს ჩემ სიგრძე სანთელი,
 მისთვის, რომ ჩემს გულში
 30 დაყუჩდეს გრიგალი და კორიანტელი.

*პაოლო იაშვილი
 „წერილი დედას“
 1916*

- დაახასიათეთ ამ ლექსში წარმოჩენილი ლირიკული გმირი;
- იმსჯელეთ, როგორ ხედავს და აფასებს ავტორი ურბანულ რეალობას;
- იმსჯელეთ, როგორ და რა მიზნით არის ასახული სოფელი ლექსში.